

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Atatürk Anısına In Memory for Atatürk

Viktor Ploskina şef | conductor
Onurcan Çağatay trompet | trumpet

Konzertmeister Yevgeniy Kostrytskyy

8 Kasım November 2020

Pazar Sunday, 17.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

E. Elgar

Yaylı Çalgılar için Serenad, Mi minör, Op.20
Serenade for Strings in E minor, Op.20

- I. Allegro piacevole
- II. Larghetto
- III. Allegretto

J.B.G. Neruda

Trompet Konçertosu, Mi bemol majör
Concerto for Trumpet in E flat major

- I. Allegro
- II. Largo
- III. Vivace

Ara Interval

Ü. Akbaş

Kırık Çemberler | Broken Circles

G. Mahler

Senfoni No.5 | Symphony No.5
Adagietto

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

Viktor Ploskina şef conductor

Ülkesine verdiği hizmetlerden dolayı Ukrayna Onur Sanatçısı nişanına değer görülen Viktor Ploskina, Kiev'de düzenlenen 2. Turchak Uluslararası Şeflik Yarışmasında birinci olmuştur.

Ploskina, 1993 yılında Lysenko Lvov Devlet Konservatuvarından mezun oldu. Ukrayna Ulusal Akademik Senfoni Orkestrasıyla çalışan şef, Ukrayna'nın önde gelen bütün senfoni orkestralarını yönetti. Ploskina 2019'dan bu yana Kiev Opera Tiyatrosunda birinci şef olarak görev yapıyor.

Ploskina, 2000-2002 yılları arasında Novi Sad'daki Sırbistan Ulusal Operasını yönetti. 2002-2003 sezonunda Dnepropetrovsk Filarmoni'de birinci şef ve sanat direktörü olarak çalıştı. 2004-2005 sezonunda Kırım Devlet Filarmoni orkestrasında birinci şef olarak görev yaptı.

Ploskina, Ekim 2007'de Belarus Cumhuriyeti Ulusal Akademik Bolşoy Opera ve Bale Tiyatrosuna birinci şef olarak katıldı ve burada 12 yıl görev yaptı. Müzik direktörü ve şef olarak, Pietro Mascagni'nin *Cavalleria*

rusticana, Modest Mussorgsky'nin *Boris Godunov* (konser uyarlaması), Giuseppe Verdi'nin *Il trovatore*, *Nabucco*, Sergey Prokofiev'in *Cinderella*, Giacomo Puccini'nin *Tosca*, Nikolai Rimsky-Korsakov'un *The Snow Maiden* ve *Şehrazad*, Herman Severin Lovenskjold'in *La Sylphide*, Mily Balakirev'in *Thamar* gibi yapıtların prodüksiyonlarında yer aldı. Belarus'ta Verdi'nin *Macbeth* ve Stravinsky'nin *Oedipus the King* yapıtlarının konser uyarlamalarını ilk kez seslendirdi.

Ploskina'nın repertuarında Mozart'ın *Sihirli Flüt*, Verdi'nin *Aida*, *La Traviata*, *Nabucco* ve *Il Trovatore*, Bizet'nin *Carmen*, Puccini'nin *La bohème*, *Madama Butterfly*, *Tosca* ve *Turandot*, Pietro Mascagni'nin *Cavalleria rusticana*, Tchaikovsky'nin *Maça Kızı*, *Iolanta* ve *Eugene Onegin*, Rimsky-Korsakov'un *Tsar's Bride*, Alexander Borodin'in *Prince Igor* operalarının yanı sıra çeşitli baleler, kantatlar ve oratoryolar, ayrıca Verdi'nin *Requiem* eseri ve Mussorgsky'nin *Khovanshchina* operası gibi yapıtlar yer alıyor.

Tiyatro topluluğunun bir üyesi olarak Almanya (Monschau; *Il Trovatore*, *Kuşu Gölü*, senfonik müzik konseri), İspanya (La Palma; Verdi, *Requiem*, senfonik müzik konseri), Hollanda ve Belçika (Rotterdam, Eindhoven, Breda, Lahey, Ghent; *Il Trovatore*) turnelerine çıkan Ploskina, Estonya Ulusal Operası (Giacomo Puccini, *La bohème*), Sofya Ulusal Operası (Puccini, *Tosca*) ve Ukrayna Ulusal Operasının (Giuseppe Verdi, *Aida*) temsilcilerini yönetti. Novosibirsk Filarmoni, Odessa Ulusal Filarmoni ve Azerbaycan Ulusal Filarmoniyle sahneye çıkan şef, Viyana'daki St. Peter's Kilisesinde de konserler yönetti.

Viktor Ploskina, Verdi'nin *Nabucco* yapıtının prodüksiyonuyla Belarus Ulusal Tiyatro Ödülüne değer görüldü.

Viktor Ploskina is an Honoured Artist of Ukraine, and has won the first place at the Second Turchak International Conducting Competition (Kiev).

Ploskina graduated from the Lysenko Lvov State Conservatoire in 1993. He worked for the National Honoured Academic Symphony Orchestra of Ukraine; now he cooperates with all leading Ukrainian symphony orchestras. Since 2019, he has been the Chief Conductor in the Kyiv Opera Theatre.

From 2000 to 2002 Ploskina was in charge of the National Serbian Opera in Novi Sad. In the 2002-2003 season Ploskina was the principal conductor and the artistic director of the symphony orchestra of Dnepropetrovsk Philharmonic, and in the 2004-2005 season he was the chief conductor of the Crimean State Philharmonic.

Ploskina joined the National Academic Bolshoi Opera and Ballet Theatre of the Republic of Belarus as the chief conductor in October 2007 and worked there for 12 years. He was the music director and conductor of a number of productions including *Cavalleria rusticana* by Pietro Mascagni, *Boris Godunov* by Modest Mussorgsky (the concert version), *Il trovatore* and *Nabucco* by Giuseppe Verdi, *Cinderella* by Sergey Prokofiev, *Tosca* by Giacomo Puccini, *The Snow Maiden* and *Scheherazade* by Nikolai Rimsky-Korsakov, *La Sylphide* by Herman Severin Lovenskjold, *Thamar* by Mily Balakirev. He was the first to present the concert versions of Verdi's *Macbeth* and Stravinsky's *Oedipus the King* in Belarus.

His repertoire includes *Die Zauberflöte* by Wolfgang Amadeus Mozart; *Aida*, *La traviata*, *Nabucco* and *Il trovatore* by Giuseppe Verdi, *Carmen* by Georges Bizet; *La bohème*, *Madama Butterfly*, *Tosca* and *Turandot* by Giacomo Puccini; *Cavalleria rusticana* by Pietro Mascagni, *The Queen of Spades*, *Iolanta* and *Eugene Onegin* by Pyotr Tchaikovsky, *The Tsar's Bride* by Nikolai Rimsky-Korsakov, *Prince Igor* by Alexander Borodin, a number of ballets, cantatas and oratorios, and other works of the genre including Verdi's *Requiem* and Mussorgsky's *Khovanshchina*.

As a member of the theatre company he has toured Germany (Monschau; *Il Trovatore*, *Swan Lake*, concert of symphonic music), Spain (La Palma; Verdi's *Requiem*, concert of symphonic music), the Netherlands and Belgium (Rotterdam, Eindhoven, Breda, the Hague, Ghent; *Il Trovatore*). Ploskina has conducted performances at the Estonian National Opera (Giacomo Puccini's *La bohème*), Sofia National Opera (Puccini's *Tosca*), and the Ukrainian National Opera (Giuseppe Verdi's *Aida*); he has conducted the orchestras of Novosibirsk Philharmonic, Odessa National Philharmonic, and Azerbaijani National Philharmonic. He has also been a conductor of concerts at St. Peter's Church in Vienna.

Viktor Ploskina was awarded the National Theatre Prize of Belarus for the production of Verdi's *Nabucco*.

Onurcan Çağatay trompet trumpet

2001 yılında Mersin Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Trompet Sanat Dalına kabul edildi. 2003 yılından itibaren Erden Bilgen ile çalışmalarına devam etti. 2006 yılından itibaren eğitimine Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarında devam eden

Onurcan Çağatay, 2010 yılında Erden Bilgen'in sınıfından onur öğrencisi olarak mezun oldu.

2005 yılında Başkent Üniversitesinin düzenlediği 1. Uluslararası Trompet Festivali kapsamında gerçekleştirilen ulusal yarışmada üçüncülük ödülü kazandı. 2008 yılında ABD'de Grand Valley State University'nin düzenlediği Uluslararası Trompet Seminerine katıldı ve Uluslararası Trompet Yarışmasında ikincilik ödülü kazandı. 2009 yılında Yamaha Music Foundation of Europe tarafından verilen Genç Yetenekler Bursunu almaya hak kazandı. 2010 yılında Avustralya, Sydney'de yapılan International Trumpet Guild tarafından düzenlenen festivalde konserler verdi.

Borusan İstanbul Filarmoni, İstanbul Devlet Senfoni, İstanbul Devlet Opera ve Balesi, Mersin Opera ve Balesi, Mersin Üniversitesi Akademik Oda Orkestrası, Antalya Devlet Senfoni, Başkent Oda Orkestrası, Türkiye Ulusal Gençlik Filarmoni (TUGFO), Eskişehir B.B. Senfoni, Bursa Bölge Devlet Senfoni, Philharmonia İstanbul, Stuttgart Musik Hochschule Orchester, İstanbul Sinema Senfoni Orkestrası, Adana Senfoni, Anadolu Senfoni Orkestrası, İstanbul Gençlik Caz Orkestrası gibi orkestralarla konserler verdi, solist olarak yer aldı. Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, İsrail, Yunanistan, Macaristan, Arnavutluk, Suriye, Çek Cumhuriyeti, Almanya, Belçika, Avusturya, Hollanda'da konserler verdi.

2011 yılında Almanya'da, Stuttgart Musik Hochschule'de Wolfgang Bauer'ın öğrencisi oldu. 2012 yılında Berlin Konzerthaus'ta yapılan Young Euro Classic Festival'de, Almanya'da yaşayan Türk sanatçılardan oluşan Ensemble Turquoise ile birlikte Stravinsky'nin Askerin Öyküsü başlıklı yapıtını şefsiz yorumladılar ve olumlu eleştiriler aldılar.

2019 yılından itibaren Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi, Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Onurcan aęatay was admitted to the Trumpet Department of Mersin University State Conservatory in 2001. In 2003, he started studying with Erden Bilgen. He continued his studies at the State Conservatory of Anadolu University after 2006, and graduated from the class of Erden Bilgen with honors in 2010.

aęatay received the third prize in the national competition organized by Başkent University in the context of the First International Trumpet Festival in 2005. In 2008, he attended the trumpet seminar held at Grand Valley State University in the USA and won the second place in the International Trumpet Competition. He was awarded the Young Talents Scholarship granted by the Yamaha Music Foundation of Europe in 2009. He gave concerts at the festival organized by the International Trumpet Guild in Sydney, Australia in 2010.

Onurcan aęatay has given concerts and performed as soloist with many orchestras, including the Borusan İstanbul Philharmonic, İstanbul State Symphony Orchestra, İstanbul State Opera and Ballet, Mersin Opera and Ballet, Mersin University Academic Chamber Orchestra, Antalya State Symphony Orchestra, Başkent Chamber Orchestra, Turkish National Youth Philharmonic (TUGFO), Eskişehir Metropolitan Municipality Symphony Orchestra, Bursa Regional State Symphony Orchestra, Philharmonic İstanbul, Stuttgart Musik Hochschule Orchester, İstanbul Cinema Symphony Orchestra, Adana Symphony Orchestra, Anadolu Symphony Orchestra, and İstanbul Youth Jazz Orchestra. aęatay gave concerts in the USA, Australia, Israel, Greece, Hungary, Albania, Syria, Czech Republic, Germany, Belgium, Austria and the Netherlands.

In 2011, aęatay studied with Wolfgang Bauer in the Stuttgart Musik Hochschule in Germany. Together with the Ensemble Turquoise composed of Turkish artists living in Germany, he performed at the Young Euro Classic Festival in Berlin Konzerthaus, where the ensemble played Stravinsky's The Soldier's Tale without a conductor and was met with a favorable reception.

Since 2019, Onurcan aęatay has been a member of the Bilkent Symphony Orchestra and the Faculty of Music and Performing Arts at Bilkent University.

Edward ELGAR (1857-1934)

Serenade, Op.20

Henry Purcell'den (ö.1695) sonra İngiltere'nin uluslararası bir başarı kazanabilmiş ilk bestecisi olan Edward Elgar, 1892 baharında yaylı çalgılar için Serenad'ını bestelediğinde henüz kariyer basamaklarını tırmanmaya başlamamıştı. Kariyerine bir kemancı olarak başlayan, fakat Londra'nın müzik camiasında kendine pek yer bulamayan Elgar, besteciliğe ancak 1880'lerin sonlarından itibaren yoğunlaşmış, sürekli takip ettiği konserlerde Liszt, Wagner, Gounod ve Brahms gibi dönemin en etkili bestecilerinin müziklerini derinden özümsemişti. 1890'ların sonlarına gelindiğinde, *Enigma Variations* (1899) ve *The Dream of Gerontius* (1900) gibi eserlerinin başarılı prömiyerleri, besteciye bir anda ülkenin en takdir edilen bestecileri arasına yükseltecekti.

Bestecinin ilk tatmin edici işlerinden biri olarak gördüğü Serenad, ilk bakışta büyük eserlerin ve hacimli seslerin bestecisi olarak bildiğimiz Elgar'ın kaleminden çıkmış gibi görünmez. Bu üç kısa bölümden oluşan mütevazı eser, bestecinin *Introduction* and *Allegro* (bestecinin yaylı çalgılar için başka bir işi) gibi oturaklı eserlerinden daha çok, kariyerinin erken safhalarında bestelediği salon eserlerine yakın durur. Yine de bunun bir çaylak işi olmadığı belirtilmelidir; Brahms ve Dvorák serenad geleneğine zarifçe sırtını dayayan eser, besteci uluslararası tanınırlığa eriştikten sonra sıklıkla ele alınmış, günümüze kadar da sanatçının en çok icra edilen orkestra eserleri arasında yer almıştır.

Eserin iyimserlik ve nostalji arasında seyiren birinci bölümü (*Allegro piacevole*), viyolalardan duyulacak canlı bir ritmik motifin hemen ardından yükselen kemanların tutkulu teması ile başlar. Bu bölümde algının süzgecine takılan her öge—kısa motifler, melodiler, nüanslar, tutti yükselişler—birbiriyle bir diyalog içinde gibidir. Bu nispeten dışa dönük ruh hali, eserin ikinci bölümü *Larghetto*'da içebakışçı bir melankoliye ve yer yer de acılı bir sessizliğe gömülür. Kısa final bölümü *Allegretto*, Serenad'ın açılış ruh haline geri döner, ancak bu sefer daha pastoral bir karakter söz konusudur.

Edward Elgar is the first English composer who was able to achieve international success after Henry Purcell (d. 1695). When he composed the Serenade for Strings in the spring of 1892, he had not progressed up the career ladder yet. Elgar who embarked on a career as a violinist, but could not make himself a name in London's music society concentrated his efforts on composing after late 1880s. A regular concert-goer, Elgar internalized the music of the most influential musicians of the time, such as Liszt, Wagner, Gounod and Brahms. In the early 1890s, the success of the premieres of his works like Enigma Variations (1899) and The Dream of Gerontius (1900) quickly made him one of the most acclaimed composers of the country.

The Serenade, which the composer considered one of his first satisfactory works, does not appear to have come from the pen of Elgar, whom we recognize as the composer of great works and powerful sounds. This modest piece consisting of three movements is more like the music hall works the composer wrote in the early years of his career, than his substantial works like Introduction and Allegro (another piece for strings). Still, it should be noted that the work is not amateurish. Relying elegantly on the serenade tradition of Brahms and Dvorak, it was frequently revisited after the composer rose to international fame, and is still among the most commonly performed orchestral works of his.

The first movement of the work alternating between optimism and nostalgia (*Allegro piacevole*) starts with a lively rhythmic motif presented by the violas and the passionate theme of the violins immediately afterwards. Each element filtered by perception in this movement – short motifs, melodies, nuances and tutti ascents – appear to be in a dialogue. This relatively outgoing mood is immersed in an introspective melancholy and occasionally a painful silence in *Larghetto*, the second movement of the work. The short finale, *Allegretto*, returns to the opening mood, but now it has assumed a more pastoral character.

Johann Baptist Georg NERUDA (1710-1780)

Trompet Konçertosu, Mi bemol majör
Concerto for Trumpet in E flat major

Çek besteci Johann Neruda hakkında çok az şey bilinmektedir. Şimdi Çek Cumhuriyeti'nin bir parçası olan

Bohemya'da saygın bir müzik ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelmiş, erken yıllarını Prag ve Almanya'da bir kemancı ve orkestra şefi olarak iyi bir ün kazanarak geçirdikten sonra 1750'de Dresden saray orkestrasının konzertmeisteri olmuştur. Besteci olarak geride bıraktığı yapıtların arasında on dört konçerto ve on sekiz senfoninin yanı sıra, dini eserler, oda müzikleri ve bir opera bulunmaktadır.

Neruda, Bach ve Haydn arasında yetişen nesildedir ve müziği bunu yansıtır. Bu neslin bestelediği müzikler galant olarak anılan stildedir. Galant stili, barok müziğin kontrapuntal karmaşıklıklarından girişe uzak durur, ancak Haydn ve Mozart'ın sıkı klasik tarzını da önceler. Berrak ve çekici melodileri, karmaşık olmayan eşlikleri ve zarif bir ifade tarzını vurgular.

Neruda, Mi bemol majör Trompet Konçertosunu aslen modern Fransız kornosunun öncüsü olan pistonsuz *corno da caccia* için yazmıştır, ancak bugün genellikle trompetle çalınır (her iki versiyonun kayıtları da mevcuttur). *Corno-da-caccia*, bir trompetinkine oldukça benzeyen sığ, fincan şeklinde bir ağızlığa sahip olması bakımından geleneksel on sekizinci yüzyıl kornosundan farklıdır ve bu enstrümanı çalan kişinin böyle trompet benzeri bir enstrümanda elde ettiği ton, modern Fransız kornosundan çok modern trompetin sesine yakın olmalıdır.

Orkestra kadrosu yaylılar ve bir klavsenden oluşan Mi bemol majör Trompet Konçertosu, klasik konçertodaki gibi temaların ve farklı tonların karşıtlığı üzerine inşa edilmemiştir. Konçertonun her üç bölümü de ana ton olan Mi bemol majörde ve bir konçertodan beklediğimiz gibi hızlı-yavaş-hızlı dizisindedir. Uzun bir orkestral girişle açılan birinci bölümde (Allegro) solo trompet, orkestranın ana temasını tekrar eder. Bölüm, solo trompetin kadansını takip eden orkestral kapanış ile sona erer. Largo, yaylıların süslü ve iç içe geçmiş melodik hatlarıyla başlar ve bir kez daha trompet girerken bu temaları devralır. Üç zamanlı Vivace, konçertonun rondo formundaki çevik final bölümüdür. Orkestranın farklı tonlarda sunduğu ana tema solo trompetin gösterişli, serbest epizotlarını çevreler ve bölüm diğerlerinde olduğu gibi ana fikirleri özetleyen bir solo kadans ve orkestral kapanış ile sona erer.

Little is known about the Czech composer Johann Neruda. He was born into a prestigious family of musicians in Bohemia,

which is now part of the Czech Republic. After spending his early years building himself a reputation as violinist and conductor in Prague and Germany, he was appointed Konzertmeister of the Dresden court orchestra in 1750. The works he left behind as a composer include fourteen concertos, eighteen symphonies, religious and chamber music, and an opera.

Neruda belongs to the generation between Bach and Haydn, and his music reflects this as well. The music composed by the concerned generation is in a style called galant. The galant style dissociates itself from the contrapuntal complexities of baroque music, and foregrounds the strictly classical style of Haydn and Mozart. It emphasizes clear and appealing melodies, uncomplicated accompaniments and an elegant expressive style.

Neruda wrote his trumpet concerto in E flat major originally for the valveless corno da caccia, a predecessor of the French horn, but today the work is generally played on trumpet (both versions have their recordings). Corno da caccia differs from the traditional eighteenth century horn with its shallow, cup-like mouthpiece, which is very similar to that of a trumpet, and the tone that a person playing this instrument achieves on this trumpet-like instrument should resemble the sound of a modern trumpet, rather than that of a modern French horn.

The Concerto in E flat major, written for an orchestra of strings and a harpsichord, is not built on the contrast between themes and different tones like a classical concerto. All three movements of the concerto are in E flat major, the main tone, and follow the fast-slow-fast pattern, as we expect from a concerto. In the first movement introduced with a long orchestral opening (*Allegro*), the solo trumpet repeats the orchestra's main tone. The movement ends with an orchestral closure following the solo trumpet's cadenza. *Largo* begins with the ornate, intertwined melodic lines of the strings, which are then taken over by the trumpet again. The *Vivace* in 3/4 time is the agile final movement of the concerto in rondo form. The main theme presented in different tones by the orchestra surrounds the trumpet's glamorous, free episodes, and the movement, like the previous ones, ends in a solo cadenza and orchestral finish summarizing the main themes.

Aylin Yılmaz

Ülkemin AKBAŞ

Kırık Çemberler | Broken Circles

Ülkemin Akbaş Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Teori-Kompozisyon Sanat Dalından 2004'te mezun oldu. Yüksek lisansını Avusturya'daki Universität für Musik und darstellende Kunst Graz'da Beat Furrer ve Klaus Lang'in danışmanlığında tamamladı. Universität für Musik und darstellende Kunst Wien'de kompozisyon bölümünde lisansüstü eğitimi alan Akbaş burada kompozitör Michael Jarrell ile çalıştı. Fransa'da Acanthes New Music'de Salvatore Sciarrino'nun ve Almanya'da Internationale Ferienkurse für Neue Musik Darmstadt'ta George Haas'ın ustalık sınıflarını tamamladı. Eserleri Avrupa'nın pek çok seçkin müzik topluluğu tarafından seslendirildi. Besteleri son olarak, Çin'de yapılan 6th New Music Week of Shanghai ve Romanya'da 2014 International New Music Week Bucharest, Hacettepe Senfoni Orkestrası, Karşıyaka Oda Orkestrası ve Auditorio Nacional Madrid'de Neotonarte Orkestrası tarafından icra edildi. Halen Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde öğretim görevlisi olarak görev yapmaktadır.

Yaylı orkestrası için yazılan Kırık Çemberler'in temel estetik anlayışı homoritmik yapıdaki akorların oluşturduğu dokunun mikropolifonik pasajlar ile kesintiye uğratılması üzerine kurulmuştur. Merkez ton olarak ele alınan la bemol sesinden yavaşça uzaklaşan müzik, orta bölmede tını odaklı bir yapıya bürünür. Eser politonal akorlar ile son bulur. Bütünsel, homojen bir tını dünyası öngörülemeyen ani değişikliklere uğrar.

Bu zor dönemde dinleyicilerini müzikten mahrum bırakmayan değerli Bilkent Senfoni Orkestrası üyelerine ve kıymetli sanat direktörü Nusret İspir'e çok teşekkür ederim.

Ülkemin Akbaş received his undergraduate degree in composition from Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts. He earned his master's degree from the University of Music and Performing Arts in Graz. During his studies in Graz, he worked with Beat Furrer and Klaus Lang. Following his graduate studies, Akbaş completed his postgraduate studies at the University of Music and

Performing Arts in Vienna under the supervision of Michael Jarrell. He has attended masterclasses such as Darmstadt International Summer Courses for new music and Acanthes. His pieces have been performed by renowned musicians in festivals such as 6th New Music Week of Shanghai, 2014 International New Music Week Bucharest. He has gained commissions from ensembles and soloists such as the Ensemble XX. Jahrhundert, Karşıyaka String Orchestra and Neo Tonarte Orchestra (Spain). He currently serves as an instructor at Bilkent University, Faculty of Music and Performing Arts.

The fundamental esthetic understanding of the Broken Circles written for a string orchestra is built on the interruption of the texture composed of homorhythmic chords by micropolyphonic passages. The music moving away from the A flat sound addressed as the central tone assumes a timbre-centered structure in the mid-section. The work ends with polytonal chords. The holistic world of homogeneous timbres undergoes sudden, unforeseen changes.

I would like to extend my heartfelt thanks to the distinguished members of the Bilkent Symphony Orchestra and its esteemed Artistic Director, Nusret İspir, who have not deprived their listeners from the enjoyment of music even during these difficult times.

Ülkemin Akbaş

Gustav MAHLER (1860-1911)

Senfoni No.5 | Symphony No.5, Adagietto

Beethoven gibi Mahler de sağlığında dokuz senfoni bestelemiş, onuncusunu tamamlayamadan 1911'de vefat etmiştir. Beşinci Senfoni, Mahler'in senfonik üretiminde bir dönüm noktasıdır. Mahler bu senfoni ile—hepsi de *Des Knaben Wunderhorn* (Gençliğin Sihirli Boynuzu) olarak bilinen halk şiirleri koleksiyonu ile bir şekilde ilintili—önceki senfonilerin öyküselliklerinden ve vokal kaynaklarla (solist ve koro) zenginleştirilmiş dilinden uzaklaşmış, daha geleneksel (ve tamamen çalgısal) bir senfonik yazım stili benimsemiştir.

Mahler 5. Senfonisini 1901 ve 1902 yıllarının yaz aylarında, çoğunlukla Maiernigg'deki tatil evinde bestelemiştir.

Prömiyeri 1904'te Köln'de gerçekleşen yapıtın en çarpıcı özellikleri, Beethoven'in Beşinci Senfonisinin açılışına benzer ritmik bir motifle eseri açan trompet solo, üçüncü bölümdeki korno soloları ve çok sevilen dördüncü bölüm Adagietto'dur.

Adagietto (Küçük Adagio), Mahler'in hayatına 1901'in Kasım'ında giren Alma Schindler'e aşk mektubudur. Kendisi de bir besteci olan yirmi iki yaşındaki Alma Schindler, önde gelen bir peyzaj ressamının kızı ve Viyana entelijensiyasının etkileyici figürlerinden biridir. Alma'nın Willem Mengelberg'e yazdığı bir mektuba göre, besteci kendisine gönderdiği partisyona küçük bir şiir de ilâştirmiştir:

Seni nasıl sevdiğimi, güneş ışıyım,
Sana kelimelerle ifade edemem.
Yalnızca özlemimi, aşkımı ve mutluluğumu
İstirapla beyan edebilirim.

Mahler, genelde üflemeli çalgılara ayırdığı lirizmi, Adagietto'da tümüyle yaylı çalgılara ve arpa yükler. Nazik sesi ve sarmalayıcı atmosferi senfoninin bu bölümünü Mahler'in daha sert ve karmaşık bölümlerine henüz hazır olmayan ilk dinleyicilere anında çekici hale getirmiş olmalıdır. Zira bölüm Mahler'in müziği popüler hale gelmeden önceki yıllarda genellikle tek başına icra edilmiştir. Çok sessiz başlayan müzik, kısa sürede özlem dolu ifadelerle bürünür; kavisli, zarif melodileri acı-tatlı bir yoğunlukla açılır, yavaş yavaş yükselen bir zirveye yükselir ve dingin bir kapanışla sona erer.

Mahler, like Beethoven, composed nine symphonies in his lifetime, and died in 1911 before he could complete his tenth. His Symphony no. 5 is a turning point in Mahler's symphonic production. In this symphony, Mahler distanced himself from the story-like nature and the language of his earlier symphonies – all which are somehow associated with the collection of folk poems known as Des Knaben Wunderhorn (The Youth's Magic Horn) – enriched by vocal sources (soloist and chorus), and adopted a more traditional (and completely instrumental) style of symphonic writing.

Mahler composed his Fifth Symphony in the summer of 1901 and 1902, while staying in his holiday house in Maiernigg. The most impressive features of the work premiered in Köln in 1904 are the trumpet solo opening the work with a rhythmic motif similar to that in the opening of Beethoven's Fifth Symphony,

the horn solos in the third movement, and the very popular fourth movement, Adagietto.

Adagietto (Little Adagio) is Mahler's love letter to Alma Schindler, whom he met in November 1901. Herself a composer, the twenty-two-year-old Alma Schindler was the daughter of a landscape painter, and a leading figure in Viennese intelligentsia. According to a letter Alma wrote to Willem Mengelberg, the composer attached a short poem to the scores he sent her:

In which way I love you, my sunbeam,
I cannot tell you with words.
Only my longing, my love and my bliss
can I with anguish declare.

In Adagietto, Mahler attributed the lyricism he usually reserves for wind instruments completely to the strings and harp. The gentle sound and embracing atmosphere of this part of the symphony must have made it attractive to the first-time listeners who were not ready for Mahler's more rigorous and complicated movements. In fact, the movement was generally performed individually in the years before Mahler's music gained popularity. The music starting quietly assumes a nostalgic expression; its curved and graceful melodies unfold with a bitter-sweet intensity, gradually rise to a climax, and culminate in a peaceful closure.

Aylin Yılmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytsky *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruzha Abdullayeva *grup şefi | principal*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | asst. principal*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Şalva Gagua

Arp | Harp

Mehmet Şahin*

Piyano | Piano

Rustam Rahmedov*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

15 Kasım November 2020

Pazar | Sunday, 17:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Dönüşümler

Metamorphoses

Viktor Ploskina şef conductor

Sema Hakioglu viyola viola

Sergey Margulis kontrbas double bass

K.D von Dittersdorf Konçertant Senfoni, Re majör
Sinfonia Concertante in D major

T. Yayalar Requiem pour une terre perdue

R. Strauss Metamorphosen

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.